gendo (impugnabant me) verbis ⁊ factis (gratis).i.ſine
cauſa vl' ſine adeptiõe cõmodi:ſic ⁊ iudei xp̃m: vñ ſupra
ꝑncipes ꝑſecuti ſunt me gratis.

pſ.cxx.

Pſalmus CXX

Leuaui oculos meos ad mõtes: vn
de veniet auxilium mihi.

(Leuaui) h' ẽ ſecũdus gradus.i.ſecũdus pſ.gradualis in
quo vir iuſtus diuinũ petit auxiliũ. Primus gradus ẽ exi
re de malis ſeculi. Secũdus ẽ petere diuinũ auxiliũ con
grue igit̃ ſequit̃ iſte gradus ꝑcedentẽ. Nã de mũdo exeũ
ti occurrũt ꝑicula: ⁊ ideo neceſſe hꝫ diuinũ auxiliũ implo
rare ſicut olim filij iſrael de egypto exeũtes videntes egy
ptios ꝑſequẽtes ad dñm clamauerũt auxiliũ poſtulantes
vir ergo iuſtus q̃ ſupra gemebat inter maloꝝ inſidias: h'
cõtra eas orat iuuari ⁊ ſic pꝫ ↄtinuatio pſ. Titulus autẽ ẽ
q̃ ſupra.ſ.gradus canticũ.i.exultatio mẽtis de aſcẽſu ſpũ
ali.i.de defectu virtutũ. Intentio etiã eadẽ.ſ.monere ad
ꝓfectũ ſiue ad aſcenſum ſpũalem. Modus bipartitus ẽ
pſ.ꝑmo orat.ſcðo qð orauit ↄfirmat oſtendẽs virtutẽ au
xilij impetrari ibi (dñs cuſtodit) Primo ergo ad ſanctos
quaſi ad balliuos dirigit orationẽ dicẽs (leuaui).i.furſuꝫ
direxi (oculos meos) interiores.i.deſideria ⁊ cogitatiões
(ad mõtes) ſpũales.i.ad ſanctos q̃ dicunt̃ mõtes ꝑpter
eminentiã vite, ꝑpter cõſtantiã patiẽtie q̃ ꝑus radios ſolis
recipiũt q2 ab eis ros ⁊ lux ad valles deſcẽdit: ſup hos mõ
tes fundata ẽ eccl'ia: vñ pſ. Fundamẽta ei⁹ in montib⁹ ſã
ctis. ſ ꝑmus mons ſup quẽ ꝑmo fundata ẽ eccl'ia eſt xp̃s.
Eſa.ij. Erit in nouiſſimis dieb⁹ ꝑparatus mons dom⁹ do
mini in vertice montiũ. Mathei.v. Nõ põt abſcondi ciui
tas ſup montẽ poſita: vñ ab hoc ⁊ hijs montib⁹ dr̃ eccl'ia
terra montuoſa. Deutro.xj. Terra inquit ad quã ingredi
mini poſſidendã nõ ẽ ſicut terra egypti de qua exiſti de q̃
iacto ſemine i hortoꝝ morẽ aque ducũt̃ irrigue: ſ mõtuo
ſa ẽ ⁊ campeſtris de celo expectãs pluuiã. dicunt̃ aũt mõ
tes demones ⁊ hoies ſupbi. Eſa.lxiiij. Utinam inquit diſ
rumperes celos ⁊ deſcẽderes a facie tua mõtes defluerẽt
ad hos nõ ſunt leuãdi oculi q2 tales nõ ſunt orãdi nec imi
tandi nec in auxiliũ inuocãdi ſ ad ꝑores mõtes debemus
leuare oculos ꝑ vt viſa eoꝝ rectitudine noſtrã rectitudi
nẽ cognoſcamus q2 oppoſita iuxta ſe poſita magis eluce
ſcunt. Job.xxxiij. Reſpiciet hoies.ſ.ſanctos ⁊ dicet pec
caui ⁊ vere deliqui ⁊ vt eram dignus nõ recepi. Secũdo
vt viſa eoꝝ ſanctitate erubeſcam⁹ ⁊ bona ↄfuſione ↄfun
dant̃. Eze.xliij. Fili hoīs oſtẽde filijs iſrl' templũ ⁊ cõfun
dant̃ ab iniq̃tatib⁹ ſuis. Tercio vt acuamur ad pugnã ⁊
patientiã.j.Mach.vj. Oſtenderũt elephãtis ſanguinem
vue ⁊ mori.i.xp̃i ⁊ ſanctoꝝ ad acuendũ eos in ꝑliũ. Oſee
ix. Quaſi vuas in deſerto inueni iſrl' quaſi ꝑma poma fi
culnee in cacumine eius vidi patres eoꝝ. Greg. Si facta
antiquoꝝ patrũ ad memoriã reuocam⁹ nõ erũt grauia q̃
toleram⁹. Quarto vt in eis legamus q̃d agere ⁊ q̃liter vi
uere debeamus. Job.xxxj. libꝝ ſcribat ipe q̃ iudicat vt in
humero meo portẽ illũ: liber ẽ xp̃s: liber ẽ q̃libet ſanctus.
Gregori. Uiua lectio ẽ vita ſanctoꝝ. Eſai. Plicabunt̃ q̃ſi
liber celi. Quinto vt bonũ ↄcipiam⁹ ex aſpectu eoꝝ. Ge
ne.xxx. Poſuit iacob virgas in canalib⁹ vñ effundebatur
aqua: vt cũ veniſſent greges ad bibendũ añ oculos habe
rẽt virgas ⁊ in aſpectu eaꝝ ↄciperẽt. Sexto vt eoꝝ gloriã
admiremur ⁊ ↄſiderem⁹ ſicut regina ſaba gloriã ſalomo
nis.iij. Regum.x. Eſaie.xxxvij. Attenuati ſunt oculi mei
ſuſpiciẽtes. Septimo vt deo gr̃as referam⁹ ſicut vigintiq
tuor ſeniores. Apo.iiij. dicẽtes Audit' aialib⁹ digñ⁹ es dñe
deus nr̃ accipe gloriã ⁊ honorẽ ⁊ virtutẽ. Octauo vt inde
auxiliũ recipiam⁹ ⁊ hoc ẽ qð ſequit̃ (vñ).i.a q̃bus ſanct'
(veniet auxiliũ mihi) ſicut a mõtibus humoris ⁊ ſplendo
ris beneficiũ deſcendit ad valles vt ſupra recipiãt mõtes
pacem populo ⁊ colles iuſticiã. Et nota q' leuare oculos
q̃nq; accipit̃ in malo. Eſa.iij. ꝓ eo q' eleuate ſunt filie ſyõ
⁊ ambulabũt collo extẽto ⁊ nutib⁹ oculoꝝ ⁊c̃. Eccli.xxvj.
Fornicatio mulieris in extollentia oculorũ q̃nq; in bono
vt h' ⁊.ij. Paral'.xx. cũ ignoram⁹ q̃d agere de hoc reſi.ha
bemus vt ocu.n.di.ad te. ſimiliter declinare oculos q̃nq;
accipit̃ in malo. vñ ſupra oculos ſuos ſtatuerunt declina
re in terrã. Prouer.xvij. Oculi ſtultoꝝ in finib⁹ terre. q̃n
q; in bono. Luce.xviij. de publicano q̃ defixis oculis i ter
rã orabat. Itẽ ꝑ mõtes pñt intelligi duo teſtamẽta vetus
ſcꝫ ⁊ nouũ ad quoꝝ operationẽ alie ſcientie dicunt̃ valles
⁊ de hijs dr̃ in pſ. inter mediũ montiũ ꝑtrãſibunt aque de
medio petraꝝ dabũt voces ad hos montes aſcendit ma
ria cõcepto ieſu Luc.j.i. anima viſitata ſpũſancto ad hos
montes fugit loth vt ſaluaret̃. Geñ.xix. ſup hos mõtes re
quieuit archa poſt diluuiũ Geñ.viij. hij ſunt montes gari
zim et ebal. Deutro.xxviij. Garizim iterp̃tat̃ diuiſio vl' ab
ſciſio hoc ẽ nouũ teſta. docẽs diuiſionẽ ⁊ abſciſionẽ a pec
cato ⁊ mũdo. ebal interp̃tat̃ vetus vorago vel aceruus la
pidũ hoc ẽ vetus te. qð recte dr̃ vorago ꝑpter ꝓfundita
tẽ iudicioꝝ ⁊ obſcuritatẽ figuraꝝ ⁊ aceruus lapidũ ꝑpter
multitudinẽ ↄminationũ ⁊ duriciã iudicioꝝ ad hos mon
tes leuandi ſunt oculi q2 inde venit lumẽ vere cognitiõis
Geñ.xviij. Cũ leuaſſet abraã oculos apparuerunt ei tres
viri ſtantes ꝓpe eum ꝑ tres viros tres ꝑſone intelligũt̃ q̃
rũ viſio ſiue cognitio datur illis q̃ ad hos montes oculoſ
ſuos leuãt. Dicit ergo vir iuſtus (leuaui oculos meos) i
teriores.ſ.intellectũ ⁊ affectũ (ad mõtes) videndos ⁊ co
gnoſcendos (vñ venit auxi.mihi.).i. multiplex cognitõ q̃
auxiliat̃ ad glorie aſſecutionẽ ⁊ gehenne euitationẽ cogni
tis.n. ꝓmiſſionib⁹ ⁊ cõminatiõibus que ſunt in duobus
teſtamentis multũ iuuamur ad fugam mali ⁊ amorẽ bo
ni ſ ne crederet aliq̃s q' ſancti vel ſcriptura hoc haberet
ex ſe.vt.ſ. iuuare poſſet ⁊ ita poneret̃ ſpes in eis oſtendit
q' oẽ auxiliũ a dño ẽ q̃ auxiliat̃ ꝑ eos ⁊ q' ipi ↄuiuunt a
dño habent ⁊ hoc eſt.

M
Mõtes dicũ
tur ſancti et
xp̃s ad q̃s le
uãdi ſũt ocu
li nr̃i ꝑ octo

N
Oc̃los leua
re ⁊ declinare
i bonã ⁊ ma
lã ꝑtẽ accipit̃

O
Per mõtes i
tellig̃t̃ duo
teſtamẽta ad
q̃ ſunt leuan
di oculi.

Auxilium meum a domino qui fecit celũ 2
et terram.

(Auxiliũ me.) ꝑ quoſcũq; detur (a dño) ⁊ nõ ab illis licꝫ
ꝑ eos ſit tanq̃ mediatores illi.n. miniſtri ſunt illuminati
onis. deus autẽ auctor q̃ eſt lux vera vt dicit Aug⁹. Illu
minãs oẽm hominẽ ve. in hunc mũ. (q̃ fecit ce. ⁊ terram)
.i. oẽ inuiſibile ⁊ oẽ viſibile oẽ ſpũale ⁊ oẽ corꝑale. Et nõ q'
auxiliũ hominis a deo eſt a quo eſt omne bonũ. Jaco.j.
Oẽ datũ optimũ ⁊c̃. in deo. Oſee.xiij. ꝑditio tua iſrael.
ſupple ex te eſt. tm̃ in me auxiliũ tuum. Itẽ eſt cum domi
no q2 et deus hominẽ iuuat ⁊ homo deũ.j.Coꝝ.iij. dei ad
iutores ſum⁹. Itẽ ꝑ deũ. vñ oẽs orõnes fere terminant̃ ꝑ
dñm nr̃m. ſequitur.

P
Auxiliũ hoīs
ẽ a deo i deo
cũ deo ⁊ ꝑ deũ

Non det in commotionem pedem tuum 3
neq; dormitet qui cuſtodit te.

(Nõ det) vir iuſtus letus ⁊ ſecurus de auxilio dñi q̃ nũ
q̃ deſerit ſperantes in ſe: ſibijpſi loquit̃ dicens (nõ det)
.i. nõ dabit dñs.ſ. (in cõmotionẽ) ruine (pe. tuum).i. affe
ctum tuũ.q.d. dñs nõ ſinet te cadere q̃diu ſperabis in eo
Prouerbio.iij. Cuſtodi legẽ atq; cõſiliũ ⁊ erit vita anime
tuẽ ambulabis fiducialiter in via tua ⁊ pes tuus non im
pinget dñs erit in latere tuo ⁊ cuſtodiet pedem tuũ ne cor
ruas (neq; dormitet).i. nõ dormitabit.i. nõ ꝑmittet te dor
mitare.i. pigritare qð plus ẽ.q.d. nõ ſinet te cadere a fide:
neq; impigritari dñs (q̃ cuſtodit te) omni tp̃e. Eſa.xxvij.
nocte ⁊ die ſeruo eam.i. animã vel eccleſiã.

Ecce non dormitabit neq; dormiet: q̃ cu
ſtodit iſrael. 4

(Ecce).q. bñdico q' (nõ dormitabit) q2 (ecce).i. palã ẽ. q'
(nõ dormitabit).i. nõ ſinet dormire te neq; (dormiet) id ẽ
neq; ſinet dormire (q̃ cuſtodit iſrl') nõ dicit q̃ cuſtodit illũ
vel illã ſ (q̃ cuſtodit iſrl') ac ſi diceret ſi vis ab eo cuſtodi
ri eſto iſrl'.i. vir vidẽs deũ nũc ꝑ fidẽ poſtea ꝑ ſpeciẽ. hic ẽ
cuſtos de q̃ dr̃ Eſa.xxv. ad me clamat ex ſeyr cuſtos q̃d d'
nocte ⁊ dixit cuſtos venit mane ⁊ nox ſi q̃ritis q̃rite ↄuer
timini ⁊ venite et attende q' nõ ait ꝑ ꝑteritũ. nõ dormita
uit neq; dormiuit ſ ꝑ futuꝝ (nõ dor. neq; dor.) dormita
uit eñi mortalis dormiuit mortuus ſicut ipemet dicit ego
dormiui ⁊ ſoporatus ſum ſ reſurgẽs ampli⁹ nõ dormita

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bit neq̄ dormiet q: mors illi vltra nō dn̄abit̄ vt dicit̄ Ro
ma. vj. ſ. q: adhuc infinite dictū eſt (qui cuſtodit) diffini
te oſtendit.

5 ¶ Dominus cuſtodit te: dominus ꝓtectio
tua ſuper manum dexteram tuam

¶ Dn̄s cu. te) ⁊ ē hec ſecūda ps vbi qđ orauit affirmat di
cēs cui ſubeſt poſſe ⁊ ſcire (cuſtodit te) diligentē ſe ifra cu
ſtodit dn̄s oēs diligētes ſe (do. ꝓte. tua) vl' (protegit) alia
lr̄a ſperantē in ſe ſupra ꝓtector ē oīm ſperantiū in ſe (ſup
ma. dex. tuā) .i. pluſq̄ʒ dextera tua id dicit. ps̄. Nō in arcu
meo ſpabo ⁊ gladius me⁹ nō ſaluabit me ⁊ alibi niſi dn̄s
cuſtodierit ciuitatē fru. vi. q̄ cuſto. eā ⁊ lʒ dn̄s fecerit dexte
rā ⁊ ſiniſtrā ⁊ totū qđ ſum⁹ nō dicit ſimplr̄ dn̄s protectio
tua vel dn̄s ꝓtectio man⁹ tue ſ (dn̄s ꝓte. t. ſup ma. dexte
rā t.) vl' (ſup ma. dexte. t.) vt dicit alia lr̄a reuera aliqđ oc
cultū latet ħ qđ inueſtigandū ē dextera eterna felicitas ſi
niſtra terrena ſubſtātia vtraq̄ʒ a deo ē ſ ſiniſtra iferior ad
cōſolationē dextera ſupior ad fruitionē. vn̄ Prouer. iij. lō
gitudo dieꝝ in dextera eius ſ in ſiniſtra illi⁹ diuitie ⁊ glo
ria ⁊ Can̄. ij. Leua eius ſub capite meo ⁊ dextera illi⁹ am
plexabit̄ me. ē igit̄ ſenſus (dn̄s eſt p. t. vl' (dn̄s p. te. ſu. m.
d. t.) .i. ita vt poſſit eē ad dexterā .i. in eterna felicitate vl' p
manū dexterā intelligit̄ bona opatio p ſiniſtrā intētio ma
la vl' bona tpalia vn̄ Mathei. vj. neſciat ſiniſtra tua quid
fa. dex. t. i. mala intētione. vl' p terrenis bona nō facias po
nendo ibi finem eſt igitur ſenſus (dominus protectio tua
ſuper manū dexterā. t.) .i. dn̄s ꝓtegit bonā operationem
tuam ſup te exiſtens vel ſuper meritū tuum vel ſup intel
lectum tuum ⁊ ideo.

6 ¶ Per diē ſol non vret te neq̄ʒ luna p noctē

¶ Per diem) ꝓſperitatis (non vret te ſol) .i. eſtus inanis
glorie vl' auaricie vel luxurie qđ tn̄ frequēter fit q: ex ꝓſpe
ritate orit̄ in multis inanis gloria in multis cōcomitatur
auaricia in multis luxuria. Eccli. xliij. tripliciť ſol exurens
mōtes. ſ. p ſuperbiā ſiue inanē gloriā. vn̄ Eſaie. vij. requi
euit ſyria ſup ephrayum. Deut. xxxij. incraſſatus ē dilect⁹
⁊ recalcitrauit. Itē per auariciā Eccli. iiij. Auarus nō im
plebit̄ pecunia q: quāto plus ſunt pote pl⁹ ſitiunt̄ aque.
Itē p luxuriā vt ꝑʒ in ſalomone Eccli. xlvij. collegiſti qua
ſi auricalcū aurū ⁊ vt plumbū cōpleſti argentū ⁊ inclina
ſti femora tua mulierib⁹ (neq̄ʒ luna) .i. triſticia vl' deſpera
tio vret te (p noctē) aduerſitatis. Eſaie. xxvij. die ac nocte
ſerua eā multos ledit ⁊ deiecit aduerſitas ſ multo plures
ꝓſperitas vn̄ ſupra cadēt a latere tuo ſiniſtro. ſ. mille ⁊ de
cē milia a dextris tuis. ideo dicit Greg. cū omis fortuna ti
mēda ſit plus timēda ē ꝓſpera q̄ʒ aduerſa vl' aliter p (ſo
lem) intelligit̄ diuinitas (p diem) ſapiētes p (lunam) xp̄i
humanitas p (noctē) ſimplices ſol lucet in die: luna in no
cte q: xp̄i diuinitas nota vel notificāda ē ſapientib⁹ huma
nitas ſimplicibus. vn̄ ſupra dies diei eructat verbū. i. ſapi
entes ſapiētibus xp̄i diuinitatē ⁊ nox nocti indicat ſcienti
am. i. paruuli paruulis xp̄i humanitatē ⁊ hoc ē quod dicit
apl's. j. Cor. iij. Nō potui vobis loq̄ quaſi ſpūalib⁹ ſ q̄ſi
carnalib⁹ tanq̄ʒ paruulis in xp̄o lac vobis potū dedi non
eſcā. Igit̄ a ſole vrit̄. q̄ errat in diuinitate a luna q̄ errat i
hūanitate. ē igit̄ ſenſus p (diē ſol nō vret te) .i. nō errabis
in ſapiētia diuinitatis in qua heretici multi errāt. Gregor.
dn̄ lippientib⁹ oculis claritas ſolis intēdit̄ plerūq̄ʒ ex cla
ritate generat̄ cecitas. Prouerbio. xxv. ſicut q̄ mel come
dit multū nō ē ei bonū ſic q̄ ꝑſcrutator ē maieſtatis oppri
met̄ a gloria ido dr̄ ſponſe. Can̄. vj. auerte oculos tuos a
me q: ip̄i me auolare fecerunt (neq̄ʒ luna p noctē) vret te
ſcʒ. i. nō errabis in ſciētia hūanitatis quare aūt ſol et luna
nō vrunt iuſtū ſubiungit. quia.

7 ¶ Dominus cuſtodit te ab omni malo: cu
ſtodiat animam tuam dominus.

¶ Dn̄s) q̄ om̄ipotēs ⁊ om̄iſciens ⁊ benignus eſt (cuſto. te
ab om̄i malo) aug⁹. i. a ſcandalis in ſole ⁊ luna ⁊ a ꝑſecu
tionib⁹ ne. ſ. noceāt in q̄bus ⁊ ſi ꝑmittat corp⁹ ledi tn̄ (cu
ſto. animā t. dn̄s) q̄ in manu ſua ē Sap. iij. iuſtoꝝ anime i
manu dei ſunt ⁊ nō tanget illos tormentum malicie. Pro
uer. ij. cuſtodiet rectoꝝ ſalutē ⁊ ꝓteget gradiētes ſimplici
ter. Phil'. iiij. ⁊ pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum cuſtodiat
corda veſtra ⁊ intelligētias veſtras deinde vir iuſtus ſibi
ip̄i loquēs orādo cuncta cōcludit. dicēs.

¶ Dominus cuſtodiat introitum tuū ⁊ exi
tum tuum: ex hoc nunc et vſq̄ʒ in ſeculum. 8

¶ Dn̄s cuſto. intro. t.) in iuſticia (⁊ exitū tuū) a pctō vl' (i
troitū t.) in vitam (et exitum tuum) a vita vel (introitum
tuum) in tentatiōe vt nō ꝑmittat te tentari ſupra id quod
potes (⁊ exitū tuū) a tentatiōe vt victoriā det ⁊ victorē re
muneret Itē (introitū tuū) in eccleſiā vt tn̄ ꝓpt̄ ip̄m dn̄m
itroeas nō ꝓpter queſtū (⁊ exitū tuū) .i. reſignationē digni
tatis tue vel beneficij vt tn̄ ex amore dei nō ex cupiditate
fiat ꝙ bene ſeruāt illi q̄ ꝑlationes vel bn̄ficia accipiūt nō
ꝑncipaliter ꝓpter deū ſ potius ꝓpter honores vl' diuitias
vel delicias vl' ꝓpter parētes ſublimādos vel ꝓpter inimi
cos ſuos deꝑmendos de q̄bus dr̄ Mal'. j. q̄s ē in vobis q̄
claudat oſtia ⁊ incēdat altare meum gratuito. q. d. nullus
aut rarus. Joh. x. Oēs quotq̄t venerūt fures ſunt ⁊ latro
nes q: nō intrāt p oſtiū xp̄m nec intrant niſi vt furent̄ bo
na pauperꝝ ⁊ lʒ dn̄s multa tpalia det intrantib⁹ eccleſiam
vt ei ſeruiant nō tamē ei ſeruiūt vn̄. ps̄. dedit illis regiōes
gentiū ⁊ labores populoꝝ poſſederūt vt legē eius exq̄rāt
⁊ ip̄i nihil hoꝝ faciūt. vn̄ Eſa. j. Filios enutriui ⁊ exaltaui
ip̄i aūt ſpreuerūt me id dr̄ Eccleſiaſti. Intrās i domū do
mini cuſtodi pedē tuū. Joh. x. p me ſi q̄s introierit ſalua
bit̄ ergo q̄ p xp̄m nō intrat damnabit̄ quātū vel q̄ʒdiu pe
tat cuſtodiri oſtēdit (ex hoc nūc ⁊ vſq̄ʒ in ſeculū) .i. conti
nue ⁊ om̄i tpe. Mat. vl. ecce ego vobiſcū ſum omnib⁹ die
bus vſq̄ʒ ad conſūmationē ſeculi ſicut paſtor cuʒ grege ſi
cut dux cum exercitu ſicut pater cum filijs ſicut magiſter
cum diſcipulis.

Pſalmus. CXXI Ps̄. cxxj.

¶ Letatus ſū in his que dicta ſunt mi 1
hi. in domum domini ibimus

¶ Letatus ſum) Tercius grad⁹ ħ eſt q̄ ſatis elegāter ter
cio loco ponit̄ nā ꝑmus ē exire a malis ſeculi. ſecūdus di
uinū auxiliū implorare ꝯ impedimēta: tercius ē cōfidere
de ꝑuentione in domū dn̄i quo aſcēdit. ⁊ Primum canti
cum fuit gaudiū de exitu a mūdo. Scdm fuit de impetra
to diuino auxilio. Terciū eſt gaudiū đ ſpe ꝑueniendi i lo
cū quo aſcendit hec ſunt cantica graduū ⁊ gradus canti
coꝝ q̄bus vir iuſtus aſcendit vſq̄ʒ ad domū dei ⁊ in tātuʒ
iam ꝓficit aſcendens ꝙ dn̄s ip̄m clamantē exaudiuit In
ꝑmo cantico et factus eſt cuſtos eius ⁊ ꝓtector. In ſecū
do cuſtos quidē in bonis ꝓtector a malis In hoc autem
cantico gaudet de diuino reſponſo ꝙ poſſit libere ꝑueni
re quo tendit ſm ꝙ dr̄ Job. xxxvj. annūciat de ea amico
ſuo ꝙ poſſeſſio eius ſit ⁊ ad eam poſſit aſcendere. Titul⁹
Canticū graduū vt ſupra. i. exultatio mentis de aſcenſu ſi
ue ꝓfecto ſpūali de quo hic agitur vt ſupra. Intentio mo
net ad aſcenſum ⁊ deſideriū celeſtis ieruſalē vt ſ. Mod⁹
bipartitus eſt. ps̄. Primo dicit ſe gaudere ſup certificatio
ne diuina ꝙ ibit in domū dn̄i. Scdo aſcēſuros ſecum mo
net ad pacem. ibi rogate que ad pacē ⁊c̄. q: igit̄ iſte aſcen
dens a multis audierat de loco ad quem feſtinat qual' ſit
⁊ ꝙ poſſit libere ꝑuenire gaudens ait (letatus ſum i hijs)
id ē ꝓ hijs (q̄ dicta ſunt mihi) a ſpūſancto loquente p in
ſpirationē ⁊ a ꝓphetis ⁊ apoſtolis loquētibus in ſcriptu
ris ſuis q̄ ꝑores viderunt patriam ⁊ alios vt illuc currāt
inuitant. Eſa. ij. Venite aſcendam⁹ ad montē dn̄i ⁊ ad do
mū dei iacob Iere. Recordamini ꝓcul dn̄i ⁊ irl'em ⁊ aſcē
dat ſup cor veſtrum. Judic. xviij. dicūt filij dan poſt redi
tū de exploratione vidimus terrā valde opulentā ⁊ vbe
rem nolite negligē nolite ceſſare eam⁹ ⁊ poſſideam⁹ eā nul
lus erit labor intrabimus ad ſecuros in regionē latiſſimā
tradetq̄ʒ nobis dominus locū in quo nullius rei eſt penu
ria eoꝝ que gignunt̄ in terra. Hebreo. xij. Feſtinemus in
gredi in illam requiem. Joh. ij. Rabi vbi habitas veni ⁊
vide deinde oſtendit qui ſunt illi rumores quos audiuit ⁊
letat̄ dicens (in domum domini ibimus) Aug⁹. duobus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf